

Comença l'any balear més reivindicatiu

La concentració de l'Obra Cultural Balear contra la política lingüística del PP, el passat dia 9 de gener, va iniciar un any que es preveu mogut quant a mobilitzacions socials. Les pròximes fites importants seran el 14 de febrer i la Diada per la Llengua, al mes de maig.

JOAN CELLA

Imatge de la Diada per la Llengua de l'any 1997. D'esquena s'hi veu Antoni Mir, que recentment ha abandonat la presidència de l'Obra Cultural Balear.

El divendres 9 de gener començava un any reivindicatiu que promet ser molt intens. L'Obra Cultural Balear (OCB) havia fixat per a aquest dia, a les 20 h, el primer acte reivindicatiu contra la política lingüística —que qualifiquen de “procés d’anormalització”— que impulsa el Govern de les Illes Balears, del PP, presidit per Jaume Matas.

Prop de 2.000 persones s’ajuntaren davant la seu de l’executiu illenc, el Consolat de la Mar, per escoltar i aplaudir els parlaments del president interí (fins a les eleccions previstes per al proper mes de març) de l’OCB, Joan Gelabert, i de la cantant mallorquina Maria del Mar Bonet, que va fer un encesa crítica de les accions i posicions “pseudofranquistes” del PP envers el català.

Gelabert es va adreçar als assistents amb la constatació que “al llarg d’aquests mesos de govern les úniques coses que han transcendit han estat polítiques clarament regressives i que han significat la pèrdua de parcel·les guanyades, amb dificultat, amb seny i amb prudència, a favor de la plena normalitat de la llengua catalana dins la nostra societat”. El president interí va advertir que la concentració “només és el primer toc d’atenció”, al qual seguiran altres accions, avançant una recollida de firmes populars a favor de la ràdio i la televisió autonòmica en català —cal recordar que el PP ha anunciat per a enguany la posada en funcionament de la televisió autonòmica bilingüe, en castellà i català—. Tot i que Gelabert no en va fer expressa menció, tothom preveu que la prò-

xima Diada per la Llengua de l’OCB, que tradicionalment se celebra al mes de maig, sigui un dels moments més intensos de les mobilitzacions. En la seva primera edició, la del 1995, enmig de la polèmica social pel decret de mínims de l’ensenyament en català que havia aprovat el Govern de Gabriel Canellas —també del PP—, aconseguí reunir a Palma unes dues desenes de milers de persones. L’èxit d’aquesta manifestació animà a repetir cada any accions semblants que s’han dut a terme entre una assistència de públic variable.

La resposta a la reivindicació de l’OCB, la va donar el conseller de Turisme i portaveu del Govern balear, Joan Flaquer, el qual va mostrar el seu “respecte” per la mobilització de l’entitat cultural, de la qual va assegurar que tant l’executiu com el PP comparteixen la “filosofia inspiradora”. Ara bé, també va afirmar que “el Govern actual va més enllà [de l’OCB], per la qual cosa també defensa els drets individuals”, a més d’apostar “per la riquesa que significa el bilingüisme i la necessitat de respectar els drets que no s’havien vist respectats amb determinades actuacions de l’anterior Govern”.

Política lingüística al marge, l’altre front de mobilització que s’està escalfant és l’oposició social a les infraestructures viàries anunciades i aprovades per la majoria PP-UM al Consell de Mallorca: el segon cinturó de Palma i l’autovia —o autopista— entre Inca i Manacor, entre d’altres. Grups opositors, veinats directament afectats i ciutadans contraris a la política que qualifiquen de “desenvolupista”, s’han coordinat durant tot el mes de desembre per crear una plataforma. Aquesta convocarà les properes accions, de manera unitària.

En aquests moments, diversos sectors socials s’organitzen per mobilitzar la ciutadania mallorquina i dur-la al carrer el dia 14 de febrer, a Palma, data en què es convocarà una gran manifestació en contra de la política d’infraestructures de PP-UM.

Miquel Payeras